

Aventures del pobre Medes

Medes està assegut a la Sala d'Espera de l'Aeroport de Barcelona, té al davant una beguda que ha demanat d'esma i que encara no ha provat. Què vol prendre?, li ha demanat el cambrer. Ell no hi està acostumat a demanar res als bars, perquè no hi entra mai. Ah, sí, porti'm un cafè amb llet. Vol alguna pasta?, no, no, no cal...

Medes, té un garbuix al cap que no s'entén..., fa un moment, en lliurar les seves maletes noves a la senyoreta que li ha demanat el bitllet de l'avió, no sabia on l'havia posat, furgant-se de butxaca en butxaca, sortia tot menys el ditxós bitllet, per fi ha sortit: el portava a la cartera de mà que li han regalat els companys del despatx com a comiat.

Sembla que tot està ja apunt, i només falta que passi una hora per tal de passar a l'avió.

Medes, no se'n sap avenir, ell, en un aeroport?, maletes noves?, vestuari nou?, i a punt de prendre un avió?, un aeroplà com deia quan era petit.

Toca la tassa del cafè amb llet, que gairebé, des de que li han portat està ja fred.

Al seu voltant, gent que va d'un costat a l'altre, de tant en tant, una campaneta que sona, i una veueta que

anuncia la sortida d'un altre avió en diferents idiomes; llavors, uns cartells que van canviant-se de tant en tant, el nom del seu destí, el d'ell, encara no ha sortit...

Això és tot un món diferent del que fins ara coneixia Medes: homes, dones, criatures, gent de totes menes i races, amb vestuaris extravagants, de totes maneres i amb llengües desconegudes, se'n veu algun adormit damunt d'un sofà, amb cara de cansat i avorrit, però dormint...

Medes, va repassant tot l'ocorregut els darrers dies, ha estat tot tan sorprenent, tan sobtat, tan de pressa... No sap si dorm com aquell del sofà, o bé si somnia despert. Han estat uns esdeveniments tan extraordinaris, que mai hauria pensat que li poguessin passar a ell, i sobretot, el de la seva mare, això sí que fou gros i que Medes encara no se'n sap avenir. El del despatx, també ha estat gros, però no tant...

El Sr. Rabascall el cridà un matí al seu despatx: Miri, Medes, ja es pot preparar, el Director de la nostra casa a Canàries s'ha jubilat i necessitem una persona de tota confiança, i aquest, és vostè. Faci's roba, compri maletes, prepari-ho tot que a primers de mes sortirà cap a les Palmes...

Passi per caixa, que el Sr. Cebría ja té ordres meves i li donarà els diners que calguin, no s'estigui de res, camises, corbates, vestits, tot el que li faci falta, té de causar bon efecte quan arribi allà...

Medes va trigar molta estona a comprendre el que passava. Ell a Canàries? Ell en avió? Ell deixant aquell carreret de Gràcia on havia viscut des de tota la vida amb la seva mare?

De tant en tant encara anava sonant aquella campaneta anunciant la sortida d'un avió, amb aquella veueta en dues o tres llengües estrangeres.

Es va apropant l'hora del seu avió, segons el cartellet que ara ja s'ha canviat, falta només mitja hora... perquè l'avisin a ell; té por d'equivocar-se de porta de sortida, ell va sentint que diuen: per la porta número 2, per la porta número 3, ell es va mirant les portes pensant quina deuria ser la seva.

Ara veu tot el que passarà a casa seva, encara no fa vuit dies. La seva pobre mare, tan bona dona, tant que sempre l'havia estimat i cuidat, tants sacrificis, tantes angúnies...

Encara sent la veu de la veïna del pis de sota casa seva, quan li varen telefonar que anés de seguida a casa, que a la seva mare li havia agafat un treball...

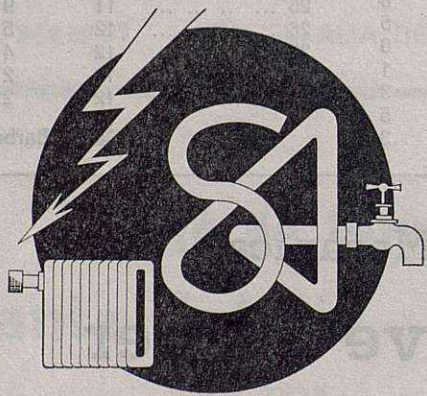
Quan va arribar a casa ja no la veu viva, era morta d'un atac al cor, tota estirada al damunt del llit, semblava més alta..., sort que encara havia tingut temps d'avisar a les veïnes, pobre senyora Roseta...

Medes, amb les llàgrimes als ulls, sent el número del seu vol a Canàries, número 504, «por la puerta número 3, pasajeros a Canarias...», puerta número 3».

Ara, assegut al costat de la finestra de l'avió, esperant que aquest comenci a caminar i aixecar el vol, Medes, amb un cor tot encogit, pensa en la seva mare, precisament ara, que amb el seu canvi de feina haurien pogut anar tan bé, donar a la seva mare una bona vellesa..., ara que hauria pogut anar amb ell a Canàries, bon clima, bona casa..., tanta sort i tanta desgràcia a l'hora... Pobre Medes!!

M. V. Tarradellas

- ★ ELECTRICITAT
- ★ CALEFACCIÓ
- ★ FONTANERIA

A. Sánchez

A. Agustí

Barri La Sagrera

«Casa Iglesias»

Telèfon 844 81 71

STA. EULÀLIA DE RONÇANA

Santiago Rusiñol, 5, 2.^{on}, 2.^a

Telèfon 870 65 71

CANOVELLES